

Σάν ἄβρα πεταλοῦδα ποῦ ἐδῶ κ' ἐκεῖ πετᾷ,
 πότε κόπτουν λουλουδάκια, πότε παίζουν με' αὐτὰ
 τὰ ξανθὰ μαλλιά των ἄλλα στεφανώνουν με' χαρά,
 κι ἄλλα παίζουν με' τὰς νήσας εἰς τῆς λίμνης τὰ νερά.

Μόνον ἓνα κοριτσάκι τῇ μαμᾷ της προσπαθεῖ
 ὥπως τὰνθ' αὐτὴ ποτίζει κ' ἡ Λιλὴ νὰ μιμηθῇ

Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ναῷ.

Κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν
 ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως βρέφους ἀρσενικοῦ ἢ θη.

Ὁ Συμεὼν δεχόμενος τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

ἀλλ' ἀπρόσεκτος μικροῦλα νὰ ποτίσῃ δὲν ἔμπορεῖ
 καὶ τὸν τάπητα καὶ ἔδραν με' νεράκι πλημμυρεῖ.

Τὴν' ἀλλοίμονο σ' ἐκείνη, ἡ μαμὰ της μιὰ καλὴ
 βὰ τῆς κάμῃ τιμωρία, γιὰ νὰ μάθῃ ἡ Λιλὴ.
 ἔταν ἔλθ' ὁ Μάϊς, πάλιν στο' ἐξῆς νὰ μὴ ζητῇ,
 ὅ,τι πράττουν οἱ μεγάλοι καὶ αὐτὴ νὰ μιμηθῇ.

Ἰ. Ἑγγλέσης.

λυκοῦ, ἡ μήτηρ ὤφειλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ναὸν ἵνα προσφέρῃ ἄρνιον ἐνιαύσιον. ὥς προσφορὰν. περὶ ἁμαρτίας, ἐάν ὅμως ἦτο πτωχὴ, τότε ἡρόντατο νὰ προσφέρῃ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἓνα δι' ὀλοκαύτωμα καὶ ἕτερον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. Τὸν νόμον τοῦτον ἐκπληροῦσα καὶ ἡ Μαριὰμ ἦλθε μετὰ τοῦ

υιού αὐτῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ παρουσίασεν αὐτὸν εἰς τὸν ναόν.

Ἐν τῇ πόλει ἔζη τότε ἀνὴρ εὐσεβὴς ὀνομαζόμενος Συμεὼν, εἰς ὃν εἶχεν ἀποκαλυφθῆ, ὅτι δὲν ᾔθελεν ἀποθάνει πρὶν ἰδῆν τὸν περιμενόμενον Μεσσίαν. Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῆς μητρὸς του ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὁ Συμεὼν ὁδηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ὑπῆγεν εἰς τὸν ναὸν καὶ εὗρὼν τὴν μητέρα μετὰ τοῦ παιδίου ἔλαθεν αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εἶπε τοὺς ἀξιωματικαίους ἐκείνους λόγους, «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.»

Περὶ τοῦ Συμεὼν τούτου πολλὰ λέγονται μυθεύματα ὅτι δηλ. ἦτον εἰς ἐκ τῶν 70 μεταφραστῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν· ὅτι ἐλθὼν εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο τοῦ προφήτου Ἡσαΐα, ἐν ᾧ λέγεται, «Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἔξει ἐν γαστρὶ, καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ...» ἐδυσπίστησεν εἰς τὴν προφητείαν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι συναδελφοὶ του μεταφραστοὶ τὸν ἐπέπληττον διὰ τὴν ἀπιστίαν του, ἐκεῖνος ἐκβαλὼν τὸ δακτυλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς του ἔρριψεν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν, εἰπὼν, «Ἐάν ἐπανεύρω τὸ δακτυλίδιον τοῦτο, τότε θὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ προφητεία αὕτη εἶναι ἀληθής.»

Μετὰ τινα καιρὸν, ἐνῷ ἐκάθητο μετὰ τῶν ἄλλων συναδελφῶν του εἰς τὴν τράπεζαν, παρετέθη ἐνώπιον αὐτῶν ἰχθὺς μέγας, ἐντὸς δ' αὐτοῦ εὗρεθῇ τὸ ἐν λόγῳ δακτυλίδιον. Τοιουτοτρόπως ἐπίστευσεν ὁ Συμεὼν εἰς τὴν παράδοξον ἐκείνην προφητείαν.

Ἄλλ' ὁ Θεὸς πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπιστίας του τὴν ἀπεκάλυψεν, ὅτι δὲν ᾔθελεν ἀποθάνει ἕως οὗ ἰδῆν τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου, ἔζησε δ' ἕκτοτε περὶ τὰ 300 ἔτη καὶ τελευταῖον ἠξιώθη νὰ ἰδῇ καὶ μάλιστα νὰ λάβῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ταῦτα ἡ παράδοσις, ἡ δὲ Παλαιὰ καὶ Νέα Διαθήκη οὐδὲν περὶ τούτου ἀναφέρουσιν.

Ο ΕΥΣΗΛΑΓΧΝΟΣ ΚΥΩΝ.

Ἀχρεῖά τινα παιδιά, θέλοντα νὰ παίξουν μὲ ἕνα σκύλον, ἔδωσαν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν οὐρὰν αὐτοῦ ἕνα τενεκέ. Ὁ δυστυχὴς κύων ἀπολυθεὶς καὶ φοβερισθεὶς ἤρχισε νὰ τρέχῃ, τὸ βάρος δὲ καὶ ὁ κρότος τοῦ τενεκέ τὸν ἐτρόμαξαν καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ τρέχῃ ἔτι περισσότερον καὶ νὰ φωνάζῃ. Ἐπειδὴ δὲ, καθὼς κατὰ δυσυχίαν συμβαίνει καὶ μεταξύ μας, παντοῦ ὅπου ἐπερνοῦσεν οἱ ἄνθρωποι καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ παιδιά ἐφώναζον καὶ ἔρριπτον πέτρας κατ' αὐτοῦ, ὁ ταλαίπωρος κύων ἤναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως καὶ νὰ πάρῃ τὸν πρῶτον

δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀπήντησε τρέχων καὶ φωνάζων ἔτι περισσότερον.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ δρόμος ἐκεῖνος τὸν ἔφερεν εἰς ἕν χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον αἶμα ἔφθασεν ἐξηπλώθη ἔξωθεν τῆς θύρας τῆς πρώτης οἰκίας ἀποκαμωμένος ἀπὸ τὸν κόπον καὶ τὸν φόβον. Ἐνῷ δ' εὗρίσκετο εἰς τὴν θέσιν καὶ κατὰστασιν ἐκείνην, ἄλλος τις κύων, κατὰ τύχην διαβαίνων ἐκεῖθεν, τὸν εἶδεν, ἐνόησε φαίνεται τὴν θέσιν του καὶ πλησιάσας ἤρχισε νὰ τὸν χαϊδεύῃ, ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ἐκέρδησε τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἐξηπλώθη εἰς τὸ μέρος τῆς οὐρᾶς του καὶ ἤρχισε νὰ κόπητῃ τὸ σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου ἦτο δεμένος ὁ τενεκές εἰς τὴν οὐρὰν του, ἀφοῦ δὲ τὸ κατάρθωσε, λαβὼν τὸ μέρος τοῦ σχοινίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ὁ τενεκές, εἰς τὸ στόμα του, ἤρχισε νὰ πηδᾷ ἐμπροσθεν τοῦ ἐντρόμου φίλου του, ὡς νὰ τοῦ ἔλαγεν, «Ἰδοὺ, φίλε μου, τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον σὲ ἐπροξένησε τόσον φόβον, τὸ ἀφῆρα ἀπὸ τὴν οὐρὰν σου, ὡς βλέπεις, δὲν εἶναι παρὰ ἕνας παληοτενεκές· μὴ φοβῆσαι πλέον, σήκω καὶ ἐπίστρεψε εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυρίου σου.» Μετὰ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἀνεχώρησε φέρων τὸν τενεκὲν, καὶ ἀφῆσας τὸν περίφοβον φίλον του νὰ ἐπιστρέψῃ ἀφ' ὅπου ἦλθε.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο εἶναι ἀληθὴς ἱστορία καὶ μᾶς διδάσκει, ὅτι πολλάκις τὰ ἄλογα ζῶα εἶναι εὐσπλαγχνικώτερα τῶν λογικῶν ἀνθρώπων.

Ἐλπίζω ὅτι οὐδεὶς τῶν μικρῶν φίλων τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων θὰ φερθῇ ποτε τόσον σκληρὰ εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰς γάτας, τὰ πτηνὰ καὶ τοὺς ὄνους καὶ ἐν γένει τὰ ἄλογα ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔπλασε διὰ τὴν χρῆσίν μας καὶ πρέπει νὰ τὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ τὰ περιποιώμεθα.

TAXYTHS ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ.

Ὁ ἄνθρωπος συνήθως περιπατεῖ τρία μίλια τὴν ὥραν.

Ὁ ἵππος ἔξ μίλια τὴν ὥραν.

Ἡ ἀτμάμαξα τοῦ σιδηροδρόμου 40 μίλια.

Ἀνθρωπος ἱστάμενος ἐν τῷ Ἰσημερινῷ στρέφεται περὶ τὴν γῆν διὰ τῆς περιστροφικῆς αὐτῆς κινήσεως περὶ τὸν ἄξονά της 1000 μίλια τὴν ὥραν.

Ἡ Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς στρέφονται περὶ τὸν ἥλιον μὲ ταχύτητα 68,000 μιλ. τὴν ὥραν.

Ὁ πλανήτης Ἀρῆς στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον μὲ ταχύτητα 109,000 μιλ. τὴν ὥραν.

Οἱ κομήται τρέχουσι μὲ ταχύτητα ἔτι μεγαλειότεραν. Οὕτως ὁ τοῦ 1813 ἐκινεῖτο μὲ ταχύτητα 200,000 μιλ. κατὰ πρῶτον λεπτὸν τῆς ὥρας.

Τὸ φῶς τρέχει μὲ ταχύτητα 150,000 μιλ. κατὰ δευτερόλεπτον.